

تأثیر معنادرمانی بر اضطراب اجتماعی، روابط بین فردی افراد با ضایعه نخاعی

وحید صوابی نیری^۱، گلناز قدرت^۲، کوروش امرائی^۳، امیر علی رجنی^۴

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد اردبیل، اردبیل، ایران

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

^۳ استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

^۴ کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند، کرمان، ایران

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی تأثیر معنا درمانی بر اضطراب اجتماعی، روابط بین فردی افراد با ضایعه نخاعی می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش را تمامی معلولین ضایعه نخاعی شهرستان بروجرد تشکیل می‌دهند که به روش تصادفی حجم نمونه برای انجام این پژوهش ۴۰ نفر (۲۰ نفر گروه گواه و ۲۰ نفر گروه کنترل) می‌باشد (کرجسی و مورگان، ۱۹۷۰). روش نمونه‌گیری پژوهش حاضر بصورت تصادفی است. این بررسی به روش شبه آزمایشی، با گروه کنترل و گروه آزمایش (پیش‌آزمون - پس‌آزمون) صورت گرفته و جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های استاندارد اضطراب اجتماعی لایبویتر (۱۹۸۷)؛ پرسشنامه مهارت ارتباط بین فردی منجمی‌زاده (۱۳۹۱)؛ همچنین به منظور آموزش معنادرمانی به گروه آزمایش از پکیج معنادرمانی فرانکل (۱۹۴۶)؛ به‌نقل از میلانی و همکاران، (۱۳۹۸) بهره گرفته شده است. تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره صورت گرفته است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد کلاس‌های معنادرمانی به‌عنوان نوعی روش توان‌بخشی در کاهش اضطراب اجتماعی، افزایش روابط بین فردی افراد با ضایعه نخاعی تأثیر بسزایی دارد. از این‌رو داشتن معنا در زندگی به ویژه در افراد با ضایعه نخاعی شهرستان بروجرد در کاهش اضطراب اجتماعی، افزایش روابط بین فردی نقش مهم و انکارناپذیری دارد.

واژه‌های کلیدی: معنادرمانی، اضطراب اجتماعی، روابط بین فردی، ضایعه نخاعی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۹، صفحات ۲۳۴-۲۱۷